

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/47/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120011474
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3120011474.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Petra Tótha v trestnej veci odsúdeného W. T., nar. XX.XX.XXXX v D., trvale bytom T. XXX, okres D., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, pre trestný čin zločinu nedovolennej výroby a držby omamnej a psychotropnej látky, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písm. c), písm. d) Tr. zák., na neverejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 20. apríla 2021, o sťažnosti prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 03. februára 2021 pod sp. zn. 1Pp/256/2020 jednomyseľne takto

rozhodol:

Podľa § 193 odseku 1 písm. c) Tr. poriadku s a sťažnosť prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Komárno (v konaní o schválení dohody o vine a treste) zo dňa 02. októbra 2018 pod sp. zn. 3T/18/2018 bol odsúdený W. T., nar. XX.XX.XXXX právoplatne toho istého dňa uznaný za vinného zo spáchania trestného činu zločinu nedovolennej výroby a držby omamnej a psychotropnej látky, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písm. c), písm. d) Tr. zák. za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, so zaradením na jeho výkon podľa § 48 odsek 2 písm. a) Tr. zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Odsúdený W. T. má predpokladaný koniec výkonu trestu odňatia slobody dňa 04. decembra 2021. Lehota pre to, aby mohol byť odsúdený W. T. podmienčne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, po uplynutí 2/3 (ide o zločin), jemu uloženého a nariadeného trestu odňatia slobody, uplynula ešte dňom 04. decembra 2020.

Dňa 26. novembra 2020 bol Okresnému súdu Trenčín doručený písomný návrh odsúdeného W. T. na podmienčne prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý aj podrobnejšie odôvodnil so záverom, že sa z odsúdenia dostatočne ponaučil do budúcnosti s tým, že už chce viesť iba riadny život a byť oporou svojej matky, s ktorou z výkonu trestu odňatia slobody udržiava kontakt ako i so svojou sestrou.

Okresný súd Trenčín na nariadenom verejnom zasadnutí uznesením dňa 03. februára 2021 pod sp. zn. 1Pp/256/2020 podľa § 415 odseku 1 Tr. poriadku a za použitia § 66 odseku 1, odseku 2 Tr. zákona odsúdeného W. T., nar. XX.XX.XXXX podmienčne prepustil z predmetného a vyššie uvedeného výkonu trestu odňatia slobody a súčasne mu podľa § 68 odsek 1 Tr. zákona okresný súd určil skúšobnú dobu na 18 (osemnásť) mesiacov a súčasne u neho tiež nariadil probačný dohľad nad jeho osobou počas celej určenej skúšobnej doby, spolu s uložením obmedzenia podľa § 51 odsek 3 písm. b) Tr. zákona, spočívajúceho v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok a s uložením primeranej povinnosti podľa § 51 odsek 4 písm. k) Tr. zákona, spočívajúcej v príkaze sa zamestnať sa alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie počas celej určenej skúšobnej doby. Svoje rozhodnutie okresný súd v podstate

odôvodnil tým, že odsúdený kumulatívne spĺňa všetky tri zákonné podmienky pre to, aby mohol byť podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody podľa § 66 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona, t. j. podmienku formálneho charakteru - potrebnú časť výkonu trestu odňatia slobody už odsúdený vykonal a plnením svojich povinností v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody súčasne preukazuje adekvátny stupeň polepšenia a súčasne spĺňa aj ostatnú tretiu zákonnú podmienku materiálneho charakteru, a to predpoklad vedenia riadneho života na slobode po podmienčnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, čo okresný súd podrobnejšie odôvodňoval tým, že ich naplnenie preukazujú konštatované ním zistené skutočnosti v obsahu podaného hodnotenia na odsúdeného riaditeľom ústavu na výkon trestu odňatia slobody. Z nich najmä to, že doposiaľ bol disciplinárne odmenený a na druhej strane nebol disciplinárne potrestaný, svoje povinnosti a nariadenia plní. Je aktívny v čase osobného voľna zapájaním sa do kultúrnoosvetovej činnosti. Pracovne je hodnotený pozitívne s dobrými pracovnými výsledkami a aktívne sa zapája aj do činnosti pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného. Odsúdený páchanie trestnej činnosti úprimne oľutoval. Stanovený program zaobchádzania plní síce iba v čiastočnej forme, najmä z dôvodu čiastočne kritického postoja k spáchanej trestnej činnosti tým, že má tendencie racionalizovať svoje protiprávne konanie a nevedomuje si všetky jeho dôsledky, ale vo výkone trestu odňatia slobody je fakticky po prvýkrát. Má primerané sociálne zázemie najmä u svojej primárnej rodiny, s ktorou je v kontakte a isté riziko recidívy dostatočne potlačí probačný dohľad nad odsúdeným, spolu s uloženou konkrétnou kontrolovateľnou primeranou povinnosťou a obmedzením, počas dostatočne dlhšej určenej skúšobnej doby. Okresný súd sa nestotožnil s ústavom prezentovaným vysokým rizikom sociálneho zlyhania, ktoré je opreté aj o neakceptovateľné diskriminačné body ohľadom pohlavia a veku odsúdeného, keď bez prihliadnutia na tieto by u odsúdeného bolo dané iba stredné riziko sociálneho zlyhania.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení podal na verejnom zasadnutí okresného súdu intervenujúci prokurátor sťažnosť v neprospech odsúdeného, ktorú písomne odôvodnila prokurátorka tým, že je toho názoru, že u odsúdeného absentuje naplnenie materiálnych podmienok pre jeho podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. V tejto súvislosti poukázala na jeho doterajšie tri odsúdenia, keď ani uloženie podmienčného trestu odňatia slobody nebolo pre odsúdeného dostatočným ponaučením. Podľa jej názoru sa okresný súd dostatočne nevysporiadal s uvedenou skutočnosťou aj so záverom hodnotenia na odsúdeného z ústavu na výkon trestu odňatia slobody, s konštatovaním vysokého rizika sociálneho zlyhania a neodporúčením odsúdeného na podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody riaditeľom ústavu. Práve z hodnotenia odsúdeného ústavom na výkon trestu odňatia slobody má prokurátorka za to, že odsúdený nepreukazuje polepšenie a nemožno od neho očakávať na slobode pozitívnu zmenu v jeho správaní po prípadnom podmienčnom prepustení a súčasne má tiež za to, že okresný súd dostatočne neprihliadol aj na povahu spáchanej trestnej činnosti odsúdeným a rizikové faktory u odsúdeného popísané v podanom obsahu hodnotenia na odsúdeného z ústavu na výkon trestu odňatia slobody, ktorý sa podieľa na prevýchove odsúdeného a môže tak jediný podať objektívny obraz o stave nápravy odsúdeného. Pozitívne správanie sa odsúdeného v poslednej dobe výkonu trestu odňatia slobody nemôže bez ďalšieho byť podkladom k tomu, aby okresný súd dospel k rozumnému a dôvodnému presvedčeniu, že odsúdený preukázal skutočné polepšenie a zároveň u neho dopadla obava z recidívy, keď pred spáchaním úmyselnej trestnej činnosti, pre ktorú toho času vykonáva, spáchal inú trestnú činnosť a neodradilo ho to od jej páchania do budúcnosti. Prokurátorka poukázala tiež na to, že podmienčné prepustenie nie je automatickou odmenou za relatívne dobré správanie sa odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody. Preto navrhla, aby nadriadený Krajský súd v Trenčíne podľa § 194 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil v celom rozsahu a aby okresnému súdu uložil, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Odsúdený W. T. sa do konania neverejného zasadnutia krajského súdu k písomnému odôvodneniu prokurátora nevyjadril.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti prokurátora, ktorá mu bola spolu so spisom predložená 09. apríla 2021, preskúmal podľa § 192 odseku 1 Tr. poriadku na neverejnom zasadnutí dňa 20. apríla 2021 správnosť výrokov napadnutého uznesenia a konanie, ktoré im predchádzalo a zistil, že sťažnosť prokurátora, hoci bola podaná oprávnenou osobou a včas, nie je dôvodná.

Podľa § 66 odseku 1 písm. b) Tr. zákona súd môže odsúdeného podmienene prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie

a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 odseku 2 Tr. zák. pri rozhodovaní o podmieničnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 68 odseku 1 Tr. zákona pri podmieničnom prepustení súd určí skúšobnú dobu na 1 rok až 7 rokov a skúšobná doba sa začína podmieničným prepustením odsúdeného.

Krajský súd po splnení svojej prieskumnej povinnosti v súlade s právnym názorom okresného súdu dospel k záveru, že v posudzovanom prípade odsúdený W. T. skutočne kumulatívne spĺňa zákonom vyžadované všetky tri zákonné podmienky na podmieničné prepustenie odsúdeného uvedené v ustanoveniach §§ 66 odseku 1 písm. b), odsek 2 Tr. zákona. Prvá formálna zákonná podmienka bola naplnená už dňom 04. decembra 2020, kedy odsúdený už potrebnú zákonnú časť (2/3) z jemu uloženého a nariadeného trestu odňatia slobody za spáchaný zločin. Odsúdený tiež plnením všetkých svojich povinností a svojim správaním počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody aj podľa záveru krajského súdu preukázal adekvátny stupeň polepšenia tak, ako to v podrobnostiach vyplýva v jednotlivito uvádzaných skutočnostiach v rámci celého obsahu podaného hodnotenia riaditeľom ústavu na výkon trestu odňatia slobody. Aj keď riaditeľ ústavu na výkon trestu odňatia slobody v závere konštatuje svoje subjektívne stanovisko o tom, že odsúdený spĺňa podmienky pre podmieničné prepustenie iba čiastočne, bez toho, aby takýto svoj názor aj prípadne podložil konkrétnymi relevantnými a presvedčivými skutočnosťami, keď práve naopak, z obsahu jeho ohodnotenia vyplýva dôvodný záver o tom, že odsúdený spĺňa druhú zákonnú podmienku pre podmieničné prepustenie, krajský súd v tejto súvislosti považuje za nevyhnutné ďalej uviesť, že súd, ktorý rozhoduje o návrhu odsúdeného na podmieničné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie je v žiadnom prípade viazaný uvádzaným záverom a i prípadným odporúčaním riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody v podávaných hodnoteniach, pričom len súd je kompetentný posudzovať splnenie zákonných podmienok pre podmieničné prepustenie odsúdenej osoby z výkonu trestu odňatia slobody. Výsledky, aké odsúdený W. T., ktorý je fakticky po prvýkrát vo výkone trestu odňatia slobody doposiaľ dosiahol vo výkone trestu odňatia slobody nezodpovedajú iba záveru o relatívne dobrom jeho správaní. Odsúdený je počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody tak, ako to vyplýva z jednotlivých uvádzaných skutočností v obsahu podaného hodnotenia riaditeľom ústavu na výkon trestu odňatia slobody hodnotený v podstate pozitívne bez toho, aby bol odsúdený doposiaľ disciplinárne potrestaný. Naopak, odsúdený bol disciplinárne odmenený. Odsúdený svoju sebareflexiu vo vzťahu k spáchanej trestnej činnosti začal prejavovať ešte pre začatím výkonu trestu odňatia slobody, keď uzatvoril dohodu o vine a treste v prípade jeho odsúdenia. Uvedené skutočnosti potom logicky bránia záveru iba o čiastočnom kritickom postoji odsúdeného k spáchanej trestnej činnosti.

Pokiaľ ide o splnenie ostatnej, tretej zákonnej podmienky materiálneho charakteru, t. j. predpoklad, že odsúdený W. T. bude po podmieničnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody viesť riadny život a nebude sa dopúšťať opätovne protispoločenskej činnosti, predovšetkým trestnej činnosti, krajský súd vo všeobecnosti najskôr musí uviesť, že už zo zákonného znenia vyplýva to, že či odsúdená osoba bude či nebude viesť riadny život po podmieničnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody možno iba odhadovať, resp. vysloviť v tomto smere konkrétnu prognózu, po vyhodnotení všetkých známych relevantných skutočností, ktoré sa viažu k osobe odsúdeného. V podstatnej miere úzko súvisí hodnotenie tejto prognózy aj so záverom o druhej materiálnej zákonnej podmienke pre podmieničné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, pretože už ten sám o sebe v podstatnej miere napovedá o stave nápravy odsúdeného aj smerom do budúcnosti, samozrejme po všestrannom vyhodnotení a vzatím do úvahy aj ostatné ďalšie podstatné faktory. Odsúdený W. T., ktorý je fakticky iba prvýkrát vo výkone trestu odňatia slobody tak, ako to vyplýva z obsahu jeho hodnotenia z doteraz vykonanej väčšej časti jemu uloženého a nariadeného trestu odňatia slobody plní svoje povinnosti a správa sa iba pozitívne a program zaobchádzania stále plní v takej miere, že je možné konštatovať, že jeho náprava je dostatočne pozitívna a uveriteľná a to aj vzhľadom k tomu, že trest odňatia slobody vykonáva po prvýkrát a teda nejde zrejme u neho o účelové správanie sa, ktoré by nekorešpondovalo s realitou ním proklamovaných postojov v snahe viesť už iba riadny život občana. Krajský súd preto konštatuje, že odsúdený W. T. spĺňa dôvodný predpoklad, že na slobode bude viesť riadny život po podmieničnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, berúc do úvahy v dostatočnom rozsahu preukázaný

adekvátny stupeň jeho polepšenia v podmienkach výkonu trestu odňatia, s existujúcim pozitívnym sociálnym zázemím, ktoré tvorí jeho primárna rodina, čo potvrdil aj ústav na výkon trestu odňatia slobody. Odsúdený aj keď spáchal drogový zločin na popísanom skutkovom základe v predmetnom meritórnom rozhodnutí Okresného súdu Komárno, vzhľadom na svoj doterajší postoj a správanie sa počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody ešte samo o sebe nediskvalifikuje rozhodnutie o jeho podmiennečnom prepustení. Okresný súd totiž správne, po tom, čo rozhodol, o podmiennečnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, na posilnenie eliminácie rizika recidívy u odsúdeného správne určil primerane dlhú skúšobnú dobu spolu s uložením probačného dohľadu nad jeho osobou, spolu s vhodne uloženou primeranou povinnosťou a obmedzením, vzhľadom na charakter trestnej činnosti, ktorej sa odsúdený dopustil a i vzhľadom na jeho problémy s omamnými látkami pred nástupom do výkonu trestu odňatia slobody a nezamestnanosť.

Na základe uvedených skutočností preto aj krajský súd dospel k záveru, že odsúdený W. T., ktorý je pritom vo výkone trestu odňatia slobody po prvýkrát, kumulatívne spĺňa všetky tri zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody tak, ako je uvedené.

Krajský súd vzhľadom na vyššie uvedené dôvody dospel k záveru, že odsúdeného W. T. je preto možné podmiennečne prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody s uložením aj podľa názoru krajského súdu obligatórnej a primeranej skúšobnej doby na 18 (osemnásť) mesiacov, s nariadením probačného dohľadu nad osobou odsúdeného, spolu s uložením primeranej povinnosti a obmedzenia tak, ako táto vyplýva z napadnutého uznesenia okresného súdu, čo krajský súd hodnotí pozitívne smerom k podpore dovŕšenia nápravy odsúdeného na slobode po podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody.

V prípade, že odsúdený nebude plniť podmienky probačného dohľadu či bude porušovať uloženú povinnosť alebo obmedzenie, čo bude predmetom opakovanej kontroly zo strany príslušného probačného a mediačného úradníka, a to prípadne aj v súčinnosti s Policajným zborom, čomu je odsúdený povinný sa podrobiť s tým, že ak nebude v celom rozsahu plniť podmienky podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, môže to mať samo o sebe za následok povinnosť podrobiť sa výkonu zvyšku nevykonaného trestu odňatia slobody, o čom krajský súd týmto odsúdeného aj poučuje.

Uvedené dôvody potom viedli krajský súd k tomu, že sťažnosť prokurátora ako nedôvodnú, podľa § 193 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.